

Letna plača 2 gold.
Društveniki dobivajo
list brezplačno.

„Delaj, nabiraj, pomnožuj.“

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gld.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva

po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Tretja doba za naše čeb. društvo. — Vabilo na naročbo.

Tretja doba za naše čeb. društvo.

Z izdanim današnjim listom začnemo novo dobo čebelarskega društva. Bode li dolga ali kratka, nevemo. Našim novim udom (tudi starim zna biti vseč) smo skoraj dolžni podati pregled dosedanjega delovanja prvega čebelarskega društva po Slovenskem ter ga podamo s sledečim:

I. Doba.

Društvo za umno čebelarstvo po Slovenskem se je osnovalo in ustanovilo l. 1873 v Ljubljani. Nekako meseca marca je vložil osnovalni odbor prošnjo za potrjenje društvenih pravil. Bilo je mnogo zaprek in preden so bile vse odstranjene, je spomlad potekla in nastopilo poletje. Še le 30. julija je bil sklican prvi občni zbor, v katerem je bil stalni odbor za društvo voljen in sicer za predsednika g. bar. Rothschild, za prvega podpredsednika župn. J. Jerič in za družega g. dr. Razlag. Izdal je novi odbor lista „Slov. čebelo“ in „Krainger Biene“ za celo leto, če ravno je še le v drugi polovici leta delovanje začel. Da bi se bilo delovanje s premakljivim satovjem, do tistega časa po Slovenskem še jako neznano, bolj pospeševalo, je odbor sklenil vsakemu udu dati dva panja za polovično ceno; tako tudi drugo naj potrebnije in novejšo čebelarsko orodje. Prosil je potem za vladno podporo ter dobil prav izdatno, namreč 675 gld. Tudi c. kr. kmetijska družba je blagovoljno podelila 200 gld. Res lepa in velika pomoč! Al tudi stroški so bili zelo veliki; le tiskarni za tisk listov, pravil, vabila, itd. so znašali 779 gld. 96 kr. Razdalo se je takoj prvo leto blizo 60 dzierzonskih panjev.

Odbor je potem odločil, da naj se napravi v Ljubljani razstava vsega novejšega čebelarskega orodja. Potrebno delo in razstavna soba se je preskrbela ter razstava začela 1. maja l. 1874. Velika podporna svota je pa odbor zapeljala, da je začel preveč orodja za polovično ceno dajati in sicer je naznanil, da vsak ud dobi do 5 panjev in še nekaj družega orodja do skupnega zneska 7 gld. za polovično ceno. Razdelil

in razprodal po taki znižani ceni je 413 panjev, 15 medmetalnic in mnogo drugega orodja. Za uspeh čebelarstva je bilo res dobro, ali za društvo je bilo to začetik dolga in naslednjih vednih stisk. Državna podpora je izostala in pri vsem moledovanju je le dovolilo, da nam je kmetijska družba 200 gld. podelila. Vstaviti je mogel odbor daljno razdajanje čebelarskega orodja za polovično ceno; odstopilo pa je vsled tega mnogo udov in dohodki so se tako skrčili, da samo tiskarnih stroškov ni bilo več mogoče poravnati. Drugi občni zbor l. 1875 je sklenil, naj nemški list „Krainer-Biene“ izhajati neha in konec leta je bar. Rothschild od predsedništva odstopil. Konec prve dobe.

II. Doba.

Ostali odbor naznani v zadnjem listu l. 1875., da slov. čebelarsko društvo ostane, kakor do zdaj, s sedežem v Ljubljani; da društveni list „Slov. čebela“ enako ostane pri prejšnji obliki ter bode izhajal na vsaki mesec enkrat; in zadnjič, da je prav želeli, da bi se po okoljšinah in potrebah nekaj §§. spremenilo ter skliče občni zbor na 26. januarja 1876. Res je bilo po resnem posvetovanju nekaj pravil spremenjenih in z odlokom c. kr. dež. vlade 10. marca potrjenih. Za predsednika je bil izvoljen g. Fr. Souvan in po njegovi odpovedi, dosedanji podpredsednik J. Jerič; za podpredsednika g. Fr. Souvan in za odbornike gg. o. Salvator Pintar, gvardijan, dr. K. Ahačič, odvetnik, vsi v Ljubljani in A. Jugovic, župnik v Borovnici.

Razprodaja panjev za polovično ceno je bila vstavljena „dokler se okoljšine ne zboljšajo“. Ravno tako brezplačno deljenje semenov medunosnih cvetlic in rastlin. Novi odbor je mogel dolga prevzeti 797 gld. 90 kr. Panjev se je to leto razdalo 15 za polovično ceno, ker so bili že pred občnem zborom naročeni, in 31 za polno ceno. L. 1877 je „Slov. čebela“ naznanila izdavanje toliko potrebne čebelarske knjige kot prilogo, če se dovolj novih udov oglasi, da bi bilo izdavanje mogoče brez prevelike škode društva. Oglasilo se je o novem letu le 19 novih udov in čez leto potem še 15, tedaj vkup 34. Kazalo je toraj (velika večina, čez tri četrti je bilo nepremožnih kmetovalcev z letno plačo po 1 gld.) le 40 gld. več dohodkov — od začetka le 25 gld. — s tem pač nismo mogli nič začeti, ker tiskarni stroški bi bili znašali blizo 500 gld. Panjev je društvo oddalo 21; se vé da je jih bilo lahko dvakrat, trikrat toliko oddalo, če bi jih bili moglo za polovično ceno dajati.

Lanski občni zbor 6. maja je po nasvetu odbora sklenil, da naj razstava čebelarskega orodja preneha ter se tako nekaj stroškov prihrani. Jenjala je tedaj konec junija; bode li še kdaj oživela, kdo vé?

24. februarja preteklega leta je za društvo prezgodaj umerl njegov naj iskreniši ud, vse leta odbornik in podpornik prečast. posp. gvardijan P. Salvator Pintar. Naj v miru počiva! Novih panjev se je oddalo 28 in sicer 16 ležakov in 12 stojakov; tako tudi mnogo drugega orodja. Kakor pregled kaže, je društvo v svojih šestih letih za vpeljavo in pospeh čebelarstva s premakljivimi satniki vendar mnogo storilo, če tudi

se je moglo razun prvega leta vedno s pomanjkanjem boriti. Šestletni poduk v društvenem listu „Čebeli“, ki je imela mnogo več bralcev, kakor naročnikov; razdeljenje blizo 600 novih panjev (od družega orodja molčimo); štiriletna razstava čebel. orodja, na stotine pismenega razjasnenja na razna vprašanja itd. brez vsega včina in vspeha ne bo, če tudi bi moglo društvo nehati zaradi malomarne podpore čebelarjev po Slovenskem.

Posebnosti tega leta ne moremo zamolčati; bila pa je ta, da je visoko ministerstvo na prošnjo odbora dovolilo 200 gld. podpore v posebni namen, da se v raznih krajih po deželi napravi nekaj potovalnih shodov ter zraven razdeli nekaj novega orodja po izsrečkanji. Napravilo se je šest takih zborčkov ter vdeležilo kakih 300 čebelarjev. Upati smemo, da brez dobička za umno čebelarstvo to ne bo; društvo pa nima od tega nobenega dobička, ampak je moglo še 29 gld. primanjkljeja doplačati. Ker razun tega ni dobilo celó nobene podpore in je naročnine zaostalo 132 gld., se je dolg spet zvikšal in narastel na 746 gld. 92 kr., kakor lanski račun razvidnejše kaže. Gojili smo upanje, da se bo potem mnogo novih udov za čebelarsko društvo oglasilo, saj tisti, kateri so dobili panje in knjige zastonj, ki so vredne 2 do 4 gld. in res obetalo se nam je mnogo, al do danes — konec februarja tek. leta se jih ni oglasilo več kakor 5, beri **pet**. Res, čez preveliko gorečnost za umno čebelarstvo se pri nas nikakor ne moremo pritoževati! *)

Ker smo se nadejali več novih udov in je potreba čebelarske knjige tako očitna, (do zdaj pa vsaka poskušnja jo izdati spodletela) je odbor konec leta sklenil in v zadnjem listu naznanil, da bode izdajal „**Navod umnega čebelarstva**“ kot prilogo društvenim udom zastonj, drugim po nizki ceni ter je zato, da bi se društvo prevelike škode obvarovalo, po nasvetu mnogo vnetih čebelarjev sklenil društveni list „Slov. čebelo“ zmanjšati in sicer po obliki in obsegu.

V taki novi podobi podamo „Slov. čebelo“ z „Navodom“ našim udom ter s tem začnemo **III. dobo** čebelarskega društva. Naj bi doživela večo starost, kakor prvi dve; društvu pridobila mnogo udov ter čebelarjem po Slovenskem več koristila, kakor obe prvi! Bog pomози in slovenski rodoljubi!

Blagi čebelarji in rodoljubi po Slovenskem.

S prvim listom za tek. leto Vam podamo mali pregled šestletnega delovanja čeb. društva. Res, želeti bi bilo, da bi se bilo mnogo več storilo, pa zastonj menda društvo vendar ni bilo. Da bi se umno čebelarstvo bolj pospeševalo, bo društvo prihodnjič izdajalo „Navod za umno čebelarstvo“ ter začne s tem berž v prvem listu.

Zato vljudno vabimo vse čebelarje in druge rodoljube, da v društvo pristopijo ter podpirajo dobro reč v blagor bližnjemu in naši domovini.

*) Opavsko čebelarsko društvo je napravilo pred dvema leti enake potovalne govore ter si pridobilo čez 200 novih udov. Vredn.

Čebelarstvo ni tako prazna reč, kakor bi znal kdo misliti. Res, denarni dobiček dostikrat ni velik; al isto tako tudi ne škoda in škoda slabe letine se v boljši hitro nadomesti. Dobiček pa, kateri je vselej gotov ter ga nobena slaba letina ne vzame, je nramni ali duševni; ker čebelarstvo srce oblažuje in čebelarja zadržuje od mnogo zapravljivega in škodljivega postopanja. Res, kar si s čebelarstvom prihranimo, in česar nas varuje, je stokrat več vredno, kakor ves denarni dobiček.

Al le združene moči kaj premorejo. Če vsak po svoji moči dela, raste vsaka stvar, naj ima tudi še tako mali začetek. Ni nam za časní dobiček, kakor navadno časnikarjem; kajti ne le da dela vredništvo že šest let zastoj (koliko to dela in truda prizadeva, vé le tisti, kateri sam skuša), ampak je moglo še vsako leto nekaj čez stotino v gotovini doplačati, kar je za dobro reč sicer rado storilo; al pod tako težo mora sčasoma vendar vsak obnemagati. Tedaj rodoljubi pripomagajte z naročevanjem in pristopom, da se bo podvzetje saj samo zdrževalo!

Naj nam nobedin ne ugovarja: Ne morem, ker sem sam reven, ali imam toliko drugih stroškov. Dobro vemo in znane so nam vse stiske kmetovalca, zlasti malega posestnika; pa če revna samica in dekla goldinarček vkup spravi za lep molitevnik, za društvo Mohorjevo, kar je vse hvale vredno, bi ga le posestnik in mož ne mogel, če le hoče in če mu je za napredek kaj mar? Stiske in reve pa bodo še večje, če si sami nočemo pomagati, dokler si zamoremo in za pospeh kmetijstva in njegovih oddelkov z vso marljivostjo ne bomo skrbeli. Res stroškov se nam v nobenem stanu ne manjka, zlasti dandanašnji duhovniku vedno na uho doni: Daj, daj, pa spet daj! Al kaj blagovoljna darežljivost premore, pa tudi vsi, zlasti duhovniki, dobro vedó; tedaj naj zadostuje na to le opomniti.

Potem vabimo še posebno učitelje, da k čeb. društvu pristopijo. Njim bo „Navod“ gotovo dobro služil, ker so dandanašnji mnogokrat v takih okoljšinah, da morajo od umnega čebelarstva kaj vedeti ali tudi podučevati. Opozorujemo Vas na vaše nemške sobrate! Večina dobrih čeb. knjig je od učiteljev in pri nas? Dobro, če se s čebelarstvom le saj kateri peča!

In konečno vabimo vse rodoljube, da blagovolijo našemu čeb. društvu pristopiti ter s tem podpirati društvo, pomagati narodu in državi. Komu izobraženih ni znano, koliko stotisučakov gré vzako leto za mёд in vosek iz dežeze, pri nas pa tisuče in tisuče stotov in vedrov medú in voska na polji konec jemlje? Bog daj, da bi se že enkrat spametovali ter nič ne zanemarjali, kar zamore blagostanje našega naroda in države pospeševati!

* * *

 List smo poslali zarad Vabila na naročbo mnogim neúdom, da se nam pola „Navoda“ ne zgubi, ker potem je zgubljena cela knjižica. Tistim, ki se oglasijo in naročnino pošljejo, bomo „Navod“ doposlali ali takoj, ali s prihodnjim listom.

Vse prejemnike lepo prosimo, da blagovolijo list tudi čebelarjem in rodoljubom v okolici pokazati, ker njih imena nam niso znana.